

III. Redegørelser fra ministre.

1. På folketingets første mødedag i folketingsåret 1955—56 afgav *statsministeren* i overensstemmelse med grundlovens § 38 en *redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger*.

Denne redegørelse, som i uddrag findes gengivet side 23, efterfulgtes af den i samme grundlovsparagraf omhandlede almindelige forhandling, *åbningsdebatten*, som fandt sted i dagene 18/10 (F. sp. 68), 19/10 (F. sp. 149) og 20/10 (F. sp. 206 og 238).

Som ordførere talte: Poul Hansen (Kalundborg), Erik Eriksen, Aksel Møller, Bertel Dahlgaard, Aksel Larsen, Viggo Starcke, A. Lyng og Hans Schmidt. Endvidere havde følgende medlemmer ordet: Anker Lau, J. M. Pedersen, Rager og Poul Møller. Af ministrene udtalte stats- og udenrigsministeren samt ministeren for Grønland sig.

Under forhandlingen stillede *Viggo Starcke* (DR) følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Folketinget beklager, at regeringen overfor den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation har modsat sig et forslag om fælles forpligtelse til øget liberalisering af den mellemfolkelige handel, til trods for, at en friere handel landene imellem er en fælles interesse, og til trods for, at en friere import vil give Danmark billigere importvarer og modvirke prisstigningen, og fortsætter derefter behandlingen af dagsordenen.“

Om dette forslag udtalte *stats- og udenrigsministeren*:

„Danmark har ikke modsat sig, hvad det ærede medlem kalder en øget liberalisering af den mellemfolkelige handel. Tværtimod har vi stærkt tilskyndet hertil og jo også selv bidraget dels ved liberaliseringen af en tiendedel af, hvad der var tilbage på de bundne lister overfor OEEC-landene pr. 1. juli, dels ved liberaliseringen overfor dollarvarerne. Derimod kan Danmark som nævnt i den foreliggende situation ikke gå op til 90 pct.s liberalisering overfor OEEC, så længe vore ønsker om større gensidighed, især overfor handelen med landbrugsvarer, der stadig hemmes af toldsætter, importregulering og statshandel, ikke imødekommes.“

Regeringen må derfor være af den opfattelse, at det forslag om motiveret dagsorden, det ærede medlem har stillet, vel ikke kan vedtages.“

Ligesom regeringen gik ordførerne for socialdemokratiet, det radikale venstre og kommunisterne imod dagsordensforslaget, mens